

For saa vidt det maatte blive muligjort Fabrikken at foretage en saadan Reparation, er det vor Overbevisning, at der, om ikke uforudseelige Hindringer skulle indtræffe, tør regnes paa en Produktion af gjennemsnitlig 130 Tons Sukker ugentlig eller ca. 23½ Tons i Døgnet — idet der, naar Arbeidet standses om Søndagen, kun have en Arbeidstid af 5½ Døgn — og da Driften hidtil med en gjennemsnitlig Produktion af ifkun lidt over 12 Tons Sukker pr. Arbeidsdag har kunnet bære sig igjennem, skjønde vi ikke bedre, end at det, selv naar der udelukkende have Foretagendets Løv for Die, er i høi Grad ønskeligt, om Fabrikken kunde blive sat i Stand til at fortsætte Kampagnen. Med Hensyn til Størrelsen af de Midler, som udkræves hertil, har der i de foreløbige Forhandlinger om denne Sag været Spørgsmaal om en Aktie-tegning af \$ 15,000, hvorved der vilde blive en Sum af \$ 30,000 til Raadighed, og Fabrikken vilde derigjennem have den fornødne Driftskapital. For igjennem Kolonialkassen at erholde denne for Driftens Fortsættelse nødvendige Kapital, tillade vi os herved i Genhold til det Anførte at anmode om det høie Præsidentskabs Medvirkning."

Som man ser, savnes nu strax Driftskapitalen. De resterende Arbeider blive, som det allerede er anført i Anmærkningen, ikke udsorte; den lille Driftskapital er naturligvis hurtig medgaaet, og som det af Bilagene fremgaar, desuden en til Driften herhjemme paadragen Gjæld af 136,091 Kr., som baade Driftsbestyrelsen, Gouernementet og Ministeriet synes at have været uvidende om. Udvalget er af den bestemte Opfattelse, at Finantsministeren har begaaet Hovedfeilen derved, at han har approberet Planen, inden den nødvendige Aktiekapital har været tilstede. Det viser sig saaledes, at Dampkedlerne ved Saffstationerne ere altfor smaa, at flere vigtige Fabriksdele have været for svage til deres Brug. Saa meget mere paafaldende har det derfor været for Udvalget, at Finantsministeren, uagtet Bengemængelen vittelig var tilstede, approberer de foranomtalte Udvidelser. Hvorfor lægger man ikke den forsøgede Aktiekapital hen til Driftsfonden i Stedet for strax at sætte Pengene i Brug? Havde man gjort det, da vilde man ikke efter Bestyrelsens egen senere Opgjørelse have savnet Midler til at foretage de nødvendige foreløbige og endelige Reparationer og Udbedringer.

Guvørnøren lod Kolonialraadet sammenkalde til et ekstraordinært Møde den 24de Juni for at erholde dets Samtykke til, at der af Kolonialkassen indtegnes Aktier i Jælleskuffertkogeriet til 56,000 Kr. Denne Bevilling blev vedtagen med 8 St. mod 1. Kolonialraadet bestaar af 18 Medlemmer; Halvdelen har altsaa været fraværende, og denne vigtige Beslutning er saaledes ikke vedtagen af Raadets virkelige Flertal. Ogsaa disse Beslutninger blive endelig stabsfæstede af Finantsministeren, uagtet det maa være ham klart, at det i Virkeligheden er ensbetydende med et yderligere Udlæg af Statskassen af 112,000 Kr. med Fradrag af resterende Renter, da Kolonialkassen ved det nævnte Udlæg bliver sat ud af Stand til at betale Afdrag paa sin Gjæld til den danske Statskasse. Vi skjønde heller ikke, at dette nye Udlæg paa nogen Maade er i Overensstemmelse med Lov af 25de Februar 1876, i hvilken det udtrykkelig hedder, „at Udbetalinger kun maa finde Sted efter Aktiefra Kontrollkommissionen om, at Anskaffelserne ere iværksatte og Arbeiderne udsorte overensstemmende med de af Selskabet affattede og af Finantsministeriet vedtagne Planer og Overslag." Kontrollkommissionen havde, som allerede bemærket i det Foregaaende, for længe siden forladt Den, og Tilskudet ydedes da heller ikke til Anlægget, men til Driften. I den Indstilling, med hvilken Guvørnøren ledsager Kolonialraadets Beslutning, udtaler han sig fremdeles med stor Lidsid om Sukkerkogeriet; saaledes hedder det: „I den første Tid, efterat Jælleskogeriet havde begyndt sin Virksomhed, viste der sig ved selve Hovedfabriken forskjellige Vanskeligheder med Hensyn til Sukkersaften's Behandling, som forsinkede Arbeidet betydelig, men som imidlertid alle, efterhaanden som der vandtes Erfaring og erhvervedes et fornødent Antal indøvede Arbeidere, overvandt's saaledes, at der ikke længer kunde være nogen som helst Tvivl om, at Anlægget i sit Princip er fortrinligt." Guvørnøren udtaler imidlertid sin store Beklagelse over, „at Forretningsførerne have vedholdende forsjømt at give saadanne Oplysninger, at det kunde være muligt at danne sig en blot nogenlunde paalidelig Mening om Fabrikens virkelige Tilstand." Denne Mangel afhjælper han dog ved et længere Ophold paa Den for at overbevise sig om, hvorledes Tilstanden virkelig er, og han kommer da til det Resultat, at Driftsbestyrelsens Efterretning er fuld paalidelig, og at, naar den omtalte Reparation bliver udført, vil Sukkerkogeriet være i Stand til at forarbejde den Del af Søften, som endnu er tilbage, paa en tilfredsstillende Maade. Ogsaa disse Forventninger og Beregninger bleve fuldstændig stufede; kort efter Reparationen maatte man paany standse. Da der savnes tilstrækkeligt ferkt Vand ved Fabrikken, har man maattet tage sin Tilflugt til Havvandet, men da Kondensatorerne ikke ere fuldstændig tætte, saa kom Havvandet i Berøring med Produktet, hvorved dette beskadigedes. Man haaber vel, at det skal lykkes ved en Hovedreparation at faae denne Mangel tillige med flere afhjulpen, men man faaer dog uregtelig en ikke ringe Tvivl om, hvorvidt dette overhovedet kan lade sig gjøre, idet Guvørnøren, som jo ellers har været meget tillidsfuld, udtaler, at Principet med Havvandet er ikke for hen prøvet. Man har altsaa maattet standse i Uttide med Virksomheden, og denne kan først